

Making the railway system
work better for society.

Vejledning

Samordning mellem de nationale sikkerhedsmyndigheder – En fælles tilsynsstrategi

	<i>Udarbejdet af</i>	<i>Valideret af</i>	<i>Godkendt af</i>
<i>Navn</i>	M. SCHITTEKATTE	M. SCHITTEKATTE	C. CARR
<i>Stilling</i>	Projektmedarbejder	Projektleder	Kontorchef
<i>Dato</i>	29.06.2018	29.06.2018	29.06.2018
<i>Underskrift</i>			

Dokumenthistorik

<i>Version</i>	<i>Dato</i>	<i>Bemærkninger</i>
1.0	29.06.2018	Endelig version til offentliggørelse

Dette dokument er en ikke juridisk bindende vejledning fra Det Europæiske Jernbaneagentur. Det påvirker ikke beslutningsprocesserne i den gældende EU-lovgivning. Endvidere er det kun EU-Domstolen, som har kompetence til at foretage en bindende fortolkning af EU-retten.

Where it appears that there are differences between the translated version and the English version, the English version takes precedence.

1 Introduktion

Efter udstedelse af et EU-sikkerhedscertifikat eller en sikkerhedsgodkendelse skal de nationale sikkerhedsmyndigheder føre tilsyn med jernbanevirksomhedens eller infrastrukturforvalterens aktiviteter for at sikre, at deres ansøgning om et EU-sikkerhedscertifikat eller en sikkerhedsgodkendelse afspejler virkeligheden og fortsat overholder retlige forpligtelser.

I henhold til artikel 17, stk. 7 og 9, i direktiv (EU) 2016/798 skal de nationale sikkerhedsmyndigheder, som fører tilsyn med en jernbanevirksomhed, der driver virksomhed i mere end én medlemsstat, eller en infrastrukturforvalter med grænseoverskridende infrastruktur samarbejde om at undgå dobbeltarbejde i forbindelse med inspektioner og samordne deres tilsynsstrategi for at sikre, at afgørende oplysninger om jernbanevirksomheden eller infrastrukturforvalteren deles. Opmærksomheden bør navnlig rettes mod kendte problemer og organisationens sikkerhedsmæssige indsats og de resultater, der anvendes til at målrette tilsynsaktiviteter på de områder, der frembyder den største risiko for driften som helhed.

Forordning (EU) 2018/761 om fælles sikkerhedsmetoder vedrørende tilsyn indeholder flere oplysninger om, hvad dette samarbejde indebærer. Det fastsættes navnlig i artikel 8, at de nationale sikkerhedsmyndigheder skal samordne deres tilsynsstrategi for at sikre, at sikkerhedsledelsessystemet er effektivt, og at sådanne samordningsaktiviteter omfatter ordninger om, hvilke oplysninger de nationale sikkerhedsmyndigheder skal dele for at sikre en fælles tilsynsstrategi i forhold til den relevante jernbanevirksomhed eller infrastrukturforvalter.

1.1 Formålet med vejledningen

Dette dokument indeholder en vejledning, som skal hjælpe de nationale sikkerhedsmyndigheder med at samordne deres aktiviteter, når de fører tilsyn med jernbanevirksomheder, der driver virksomhed i mere end én medlemsstat, eller infrastrukturforvaltere med grænseoverskridende infrastruktur i overensstemmelse med artikel 17, stk. 7 og 9, i direktiv (EU) 2016/798 og artikel 8 i forordning (EU) 2018/761.

Bemærk: med henblik på koordinering af tilsynet med transport af farligt gods på jernbane, kan en NSA have en direkte rolle som den kompetente myndighed, eller en koordinerende rolle i det omfang det er nødvendigt at samarbejde med en anden kompetent myndighed for transport af farligt gods. Når den nationale sikkerhedsmyndighed organiserer koordineringen, er det nødvendigt at tage hensyn hertil.

1.2 Hvem henvender denne vejledning sig til?

Denne vejledning henvender sig til nationale sikkerhedsmyndigheder, der er i gang med at udvikle og gennemføre deres samordnede eller fælles tilsynsstrategi.

1.3 Anvendelsesområde

Dette dokument indeholder eksempler på den type oplysninger, som kan udveksles mellem de nationale sikkerhedsmyndigheder, baseret på rammen for samordnet og fælles tilsyn i bilag II i forordning (EU) 2018/761.

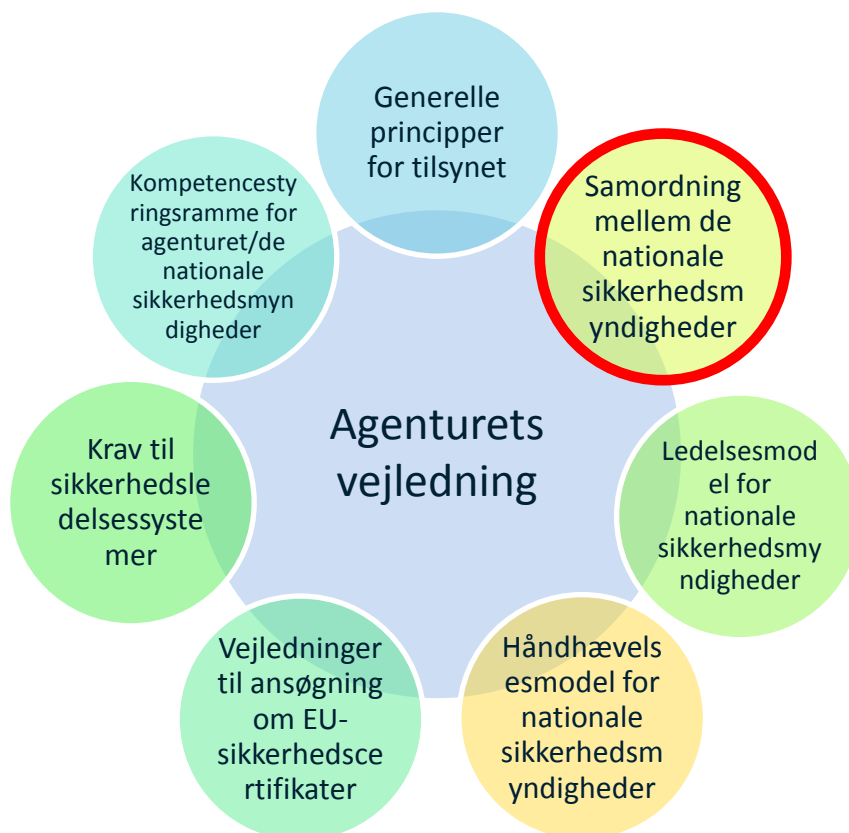
Det giver også eksempler på kriterier, som de nationale sikkerhedsmyndigheder kan bruge til at afgøre, hvilken national sikkerhedsmyndighed som skal spille en ledende rolle med hensyn til at samordne tilsynet

med jernbanevirksomheder, der driver virksomhed i mere end én medlemsstat, eller infrastrukturforvaltere med grænseoverskridende infrastruktur.

Deling af oplysninger indsamlet under tilsyn med andre relevante nationale sikkerhedsmyndigheder og, hvor det er relevant, Den Europæiske Unions Jernbaneagentur ("agenturet") er ikke omfattet af dette dokument (se *tilsynsvejledningen*).

1.4 Vejledningens struktur

Dette dokument er en del af agenturets samling af vejledninger, som hjælper jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere, nationale sikkerhedsmyndigheder og agenturet til at opfylde deres roller og udføre deres opgaver i overensstemmelse med direktiv (EU) 2016/798.

Figur 1: Alle agenturets vejledninger

Strukturen i dette dokument er hovedsageligt baseret på indholdet af bilag II i forordning (EU) 2018/761 [*den fælles sikkerhedsmetode for tilsyn*].

Indhold

1	Introduktion.....	2
1.1	Formålet med vejledningen.....	2
1.2	Hvem henvender denne vejledning sig til?	2
1.3	Anvendelsesområde	2
1.4	Vejledningens struktur	3
2	Ordninger om samordnet eller fælles tilsyn.....	5
2.1	Generelt.....	5
2.2	Retningslinjer	5
2.3	Deling af oplysninger	9
2.3.1	Praktiske ordninger og generel information	9
2.3.2	Andre oplysninger	10
2.4	Kriterier for udvælgelse af en ledende national sikkerhedsmyndighed	10

2 Ordninger om samordnet eller fælles tilsyn

2.1 Generelt

De nationale sikkerhedsmyndigheder skal føre tilsyn med jernbanevirksomheders og infrastrukturforvalteres sikkerhedsmæssige indsats og træffe passende foranstaltninger for at sikre, at disse jernbanevirksomheders og infrastrukturforvalteres sikkerhedsledelsessystemer overholder rammelovgivningen. For at opnå dette skal de nationale sikkerhedsmyndigheder som understreget i artikel 17 i direktiv (EU) 2016/798 og artikel 8, stk. 1, i forordning (EU) 2018/761 om fælles sikkerhedsmetoder vedrørende tilsyn samordne ved at dele relevante oplysninger. Denne samordning bør omfatte de jernbanevirksomheder, som driver virksomhed i en anden medlemsstat i henhold til de specifikke europæiske bestemmelser om dette, og også de jernbanevirksomheder, som har partnerskabsaftaler eller kontraktlige aftaler med jernbanevirksomheder i en anden medlemsstat om at tilbyde tjenester under den pågældende jernbanevirksomheds sikkerhedsledelsessystem, selv om personalet eller toget er fra jernbanevirksomheden i den første medlemsstat. Samordning bør være en del af de specifikke ordninger mellem de nationale sikkerhedsmyndigheder.

Denne deling af oplysninger skal ses i en bredere sammenhæng end de nationale sikkerhedsmyndigheders tilsynsaktiviteter. Den samlede certificeringsproces består af sikkerhedsvurderingen, sikkerhedscertificeringen, tilsynet efter tildelingen, den fornyede vurdering efterfulgt af den fornyede certificering (eller fornyelse). Disse forskellige aktiviteter er indbyrdes forbundet. Sikkerhedsvurderingen præger tilsynsaktiviteterne, som igen præger den fornyede vurdering og den efterfølgende fornyede certificering (eller fornyelse). Da agenturet er pålagt at levere EU-sikkerhedscertifikater i overensstemmelse med artikel 10, stk. 5, i direktiv (EU) 2016/798, bør samordningsordningerne også gælde agenturet, hvor det er relevant (dvs. når agenturet fungerer som sikkerhedscertificeringsorgan med ansvar for udstedelse af EU-sikkerhedscertifikatet).

2.2 Retningslinjer

Følgende tabel indeholder yderligere forklaringer på de enkelte punkter i bilag II i forordning (EU) 2018/761 [den fælles sikkerhedsmetode for tilsyn].

Punkt	Beskrivelse	Kommentarer
1	Aftale, hvilke jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere, som driver virksomhed på en sådan måde, at de opnår samordnet eller fælles tilsyn.	For jernbanevirksomheder giver ERADIS mulighed for at søge efter de jernbanevirksomheder, som driver virksomhed i mere end én medlemsstat. Bemærk dog, at hvis en jernbanevirksomhed driver virksomhed i en anden medlemsstat under en kontraktlig aftale eller partnerskabsordninger med en anden jernbanevirksomhed, viser ERADIS ikke dette.
2	Aftale fælles sprog og omfanget af fortroligheden af de oplysninger, som skal anvendes til samordningsordningerne.	I ordningerne bør der tages højde for alle relevante regler, som er gældende i EU og medlemsstaterne med hensyn til fortrolighed og databeskyttelse.
3	Aftale, hvilke oplysninger der skal udveksles, og en tidsplan for udvekslingen: udveksle relevante oplysninger om jernbanevirksomheder og	Oplysningerne omfatter: Driften i andre medlemsstater, uanset hvordan virksomheden forvalter den (f.eks. datterselskaber i andre medlemsstater, togtjenester, der drives

Punkt	Beskrivelse	Kommentarer
	infrastrukturforvaltere identificeret under punkt 1, og dele resultater fra vurderingsaktiviteter	<p>under en anden partnervirksomheds sikkerhedscertifikat).</p> <p>De risici, som er udbredte inden for jernbanesystemet i de forskellige medlemsstater, og som anvendes i de enkelte medlemsstater til at føre risikobaseret tilsyn.</p> <p>De vigtigste ændringer (driftsmæssige, tekniske, organisatoriske), som forvaltes af jernbanevirksomheden.</p> <p>Spørgsmål eller bekymringer ved mistanke om mangler eller overtrædelse af sikkerhedsledelsessystemets ordninger.</p> <p>Resultatet af og svagheder bemærket under vurderingen af sikkerhedsledelsessystemer (f.eks. emnelog).</p> <p>De nationale sikkerhedsmyndigheder opfordres til at udøve skøn over, hvordan de vil definere og anvende udveksling af oplysninger, f.eks.:</p> <p>Regelmæssig udveksling af e-mails</p> <p>Regelmæssige møder</p> <p>Sikker datacase, filhosting (lagring i skyen).</p>
3	tilvejebringe kopier af sikkerhedsgodkendelser, hvor det er relevant	
3	dele resultater fra relaterede tilsynsaktiviteter, herunder håndhævelsesafgørelser og -handlinger, hvor det er relevant;	<p>Endelig rapport fra audit og inspektioner af ledelsessystemet eller et resumé af resultater, konklusioner og anbefalinger (om nogen) kan blive videregivet til de relevante nationale sikkerhedsmyndigheder.</p> <p>En handlingsplan aftalt med virksomheden kan føre til en koordineret opfølgning med andre nationale sikkerhedsmyndigheder.</p>
3	dele oplysninger om den sikkerhedsmæssige indsats i de jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere, som er identificeret under pkt. 1 i hver medlemsstat.	Virksomhedens årsrapport kan hjælpe de nationale sikkerhedsmyndigheder med at udarbejde tilsynsplanen. Det forventes, at det i denne rapport beskrives, hvor effektivt virksomheden har leveret, overvåget og forbedret sin sikkerhedsmæssige indsats og dermed, hvordan den har gennemført handlingsplanen som følge af de svagheder, som blev konstateret under den tidligere vurdering af

Punkt	Beskrivelse	Kommentarer
		sikkerhedsledelsessystemet og/eller tilsynsaktiviteterne.
4	<p>Dele beslutningskriterier:</p> <p>dele oplysninger om, hvordan hver national sikkerhedsmyndighed målretter sine aktiviteter for de enkelte relevante jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere som led i tilsynsplanen</p> <p>etablere en dialog mellem de relevante nationale sikkerhedsmyndigheder om den foreslåede håndtering af større overtrædelser.</p>	<p>Forskellige nationale sikkerhedsmyndigheder kan have forskelligt retsgrundlag for deres håndtering af overtrædelser og kan også have forskellige meninger om betydningen af en bestemt forekomst af overtrædelse. Der findes måske ikke på nuværende tidspunkt en fuldt ud harmoniseret metode til at håndtere overtrædelser. Der bør altid indledes en dialog mellem de relevante nationale sikkerhedsmyndigheder om en passende reaktion. De relevante nationale sikkerhedsmyndigheder bør som minimum udveksle oplysninger om, hvad der skal gøres for at håndtere en overtrædelse i en medlemsstat, så de andre nationale sikkerhedsmyndigheder har mulighed for at kontrollere, om der opstår en lignende overtrædelse i deres medlemsstat (jf. også pkt. 3, litra a)).</p>
5	<p>Sikre samordning:</p> <p>dele eksisterende tilsynsstrategier og -planer</p> <p>fastslå fælles interesseområder og/eller fælles spørgsmål</p> <p>planlægge individuelle, samordnede eller fælles initiativer uden at forårsage unødige gener for jernbanevirksomhederne og infrastrukturforvalterne og undgå dobbeltarbejde i forbindelse med disse initiativer.</p>	<p>Udveksling af tilsynsstrategier giver de nationale sikkerhedsmyndigheder mulighed for at forstå, hvordan de relevante nationale sikkerhedsmyndigheder målretter deres tilsyn (f.eks. kvantitativt risikobaseret prioriteringsværktøj i forbindelse med en jernbanevirksomhed og det deraf følgende behov for tilsynsaktivitet, planlægning baseret på et antal besøg inden for en bestemt periode for at sikre, at der føres tilsyn med jernbanevirksomheden mindst en gang om året), og hvad den største risiko er, som skal styres for den specifikke virksomhed. Udveksling af tilsynsplanen bør give et indblik i typen af tilsynsaktiviteter, tidsplanen og de områder, som hver enkelt national sikkerhedsmyndighed er rettet mod.</p> <p>En national sikkerhedsmyndighed kan f.eks. opdage mangler i jernbanevirksomhedens kompetencestyringssystem, som agenturet har udstedt et EU-sikkerhedscertifikat for. Den kan derfor vurdere, at det er nødvendigt at se på tilsynsplanen for den nationale sikkerhedsmyndighed, som er ansvarlig for samordningen af tilsynet med sikkerhedsledelsessystemet, kontrollere, om der for nylig er gennemført særlige tilsynsaktiviteter og</p>

Punkt	Beskrivelse	Kommentarer
		derefter samordne med den anden nationale sikkerhedsmyndighed for at drøfte, hvad der er gjort, og hvilke yderligere aktiviteter der skal planlægges og af hvem.
6	Aftale, hvilken national sikkerhedsmyndighed (eller hvilke nationale sikkerhedsmyndigheder) der skal følge op på handlinger, som er blevet udsendt på grund af tilsyn, hvor dette er relevant.	Efter vurderingen kan virksomheden blive anmodet om at udarbejde en handlingsplan for at løse udestående spørgsmål efter tildelingen af EU-sikkerhedscertifikatet (eller sikkerhedsgodkendelsen). Såfremt agenturet optræder som sikkerhedscertificeringsorgan, skal de nationale sikkerhedsmyndigheder rapportere om virksomhedens opfølgning på handlingsplanen til agenturet, når der indgives en ansøgning om fornyelse. Baseret på denne rapport kan agenturet gennemgå sin log og lukke de relevante spørgsmål, hvor det er relevant.
7	<p>Aftale, hvilke områder der skal målrettes på en samordnet eller fælles måde:</p> <p>identificere centrale risici for relevante jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere, som skal håndteres på en samordnet eller fælles måde af nationale sikkerhedsmyndigheder</p> <p>aftale, hvilken national sikkerhedsmyndighed der skal lede aktiviteter på hvilke områder, hvor det er relevant, på baggrund af veletablerede kriterier</p> <p>aftale, hvilken type fælles tilsynsaktiviteter der skal gennemføres, hvor det er relevant</p> <p>aftale, hvordan jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere bør gøres opmærksomme på de forskellige ordninger, som de nationale sikkerhedsmyndigheder når frem til.</p>	<p>En samordnet eller fælles strategi er ikke begrænset til at udvikle en samordnet strategi for håndtering af overtrædelse. Der opfordres også til mere proaktivitet på vegne af de nationale sikkerhedsmyndigheder.</p> <p>De nationale sikkerhedsmyndigheder kan frivilligt beslutte at deltage i fælles aktiviteter og i så fald definere, hvilke fælles aktiviteter de vil deltage i, og hvilke emner der skal tages op (herunder hvilken national myndighed der skal lede de enkelte emner). De kan også arrangere fælles kommunikation med jernbanevirksomheden (sikre, at alle dele af den jernbanevirksomhed, der driver forretning i den relevante medlemsstat, håndteres på samme tid). Resultatet af disse fælles aktiviteter kunne være en aftalt tilsynsplan for den pågældende jernbanevirksomhed.</p> <p>En eventuelt aftalt fælles tilsynsstrategi skal være gennemsigtig.</p>
8	Dele god praksis: udarbejde ordninger vedrørende regelmæssig gennemgang og samordning af tilsynsaktiviteterne for de relevante jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere	Samarbejds- og samordningsordninger om de nationale sikkerhedsmyndigheders aktiviteter inden for tilsynsaktiviteter kan variere afhængigt af, hvor de enkelte nationale sikkerhedsmyndigheder ligger. Nabomedlemsstater kan udarbejde

Punkt	Beskrivelse	Kommentarer
	udarbejde ordninger vedrørende evaluering af effektiviteten af samordningen og samarbejdet mellem de nationale sikkerhedsmyndigheder, herunder efter behov agenturet.	specifikke ordninger for at hjælpe med at opnå deres planer.

2.3 Deling af oplysninger

Følgende er en ikke fuldstændig liste over oplysninger, der kan udveksles mellem de nationale sikkerhedsmyndigheder, der fører tilsyn med jernbanevirksomheder, som opererer i mere end én medlemsstat, eller infrastrukturforvaltere, der driver grænseoverskridende infrastruktur.

2.3.1 Praktiske ordninger og generel information

- *Modelaftaler mellem relevante organisationer*
- *Kontaktpunkt(er) i de enkelte organisationer*
- *Kommunikationsordninger (f.eks. tilrettelæggelse af samordningsmøder), herunder tidsplanen for udveksling af oplysninger og sprogpolitikken for samordningen og samarbejdet*
- *Praktiske ordninger (f.eks. en plan) om deling af oplysninger vedrørende en specifik samordnet eller fælles tilsynsaktivitet, herunder:*
 - › *Kontaktpunkt(er) (hvis der er et specifikt kontaktpunkt for hver aktivitet)*
 - › *Formål, type og omfang af udvekslingen (f.eks. en fælles inspektion af hjulkalibrering på en bestemt type vogn i et bestemt værksted), herunder specifikke kommunikationsordninger (f.eks. et specifikt kontaktpunkt eller kommunikationsoplysninger som e-mail eller telefon)*
 - › *Sikkerhedsgodkendelse til at få adgang til et bestemt sted (eller depot)*
 - › *Stedets sikkerhedsregler, herunder krævede personlige værnemidler*
- *Liste over jernbanevirksomheder (og infrastrukturforvaltere, hvor det er relevant), som driver forretning i mere end én medlemsstat. Dette omfatter start- og slutgyldigheden af sikkerhedscertifikatet (eller sikkerhedsgodkendelsen), det enkelte område, der drives forretning i, og den tilhørende type af service og omfanget af den, identificering af relevante leverandører og partnere med deres tilhørende sikkerhedscertifikater (eller godkendelser), alt efter hvad der er relevant*
- *Liste over enheder med ansvar for vedligeholdelse i forbindelse med ovenstående jernbanevirksomheder (og infrastrukturforvaltere), deres leverandører og partnere. Dette omfatter start- og slutgyldigheden af certifikaterne, hvor det er relevant*
- *Oplysninger om tilsynsstrategi og -plan(er), herunder eventuelle relevante baggrundsoplysninger vedrørende den nationale rammeloavgivning, terminologi, tilsynsteknikker, beslutningskriterier, god/bedste praksis ud fra erfaringer, tilsynsaktiviteter i de enheder, som er ansvarlige for vedligeholdelse, hvor det er relevant mv.*
- *Oplysninger om database(r) eller register (registre), hvor det er relevant (den nationale sikkerhedsmyndighed kan f.eks. give andre nationale sikkerhedsmyndigheder akkreditiver til at hente oplysninger fra en database/et register, hvor tilsynsresultaterne er lagret)*
- *Metoden til at håndtere eventuel overtrædelse, når de nationale sikkerhedsmyndigheder, der samarbejder, har forskelligt retsgrundlag eller forskellige meninger om betydningen af en specifik overtrædelse*
- *Registrering af evalueringen af effektiviteten af koordinerings- og samarbejdsordninger mellem de nationale sikkerhedsmyndigheder, herunder eventuelle foranstaltninger til at forbedre dem og god praksis.*

2.3.2 Andre oplysninger

- *Oplysninger, som skal udveksles mellem vurderings- og tilsynsaktiviteter (se tilsynsvejledningen)*
- *Vigtige ændringer i organisationen og/eller sikkerhedsledelsessystemet i de relevante jernbanevirksomheder (og infrastrukturforvaltere), herunder væsentlige ændringer (operationelle, tekniske, organisatoriske) forvaltet af jernbanevirksomhederne (og infrastrukturforvaltere) og betydelige ændringer, som kræver en opdatering af sikkerhedscertifikatet eller sikkerhedsgodkendelsen, hvis den ikke allerede er gjort tilgængelig i den relevante virksomheds årlige sikkerhedsrapport(er) (ved registrering af anvendelsen af de relevante fælles sikkerhedsmetoder)*
- *Specifikke forhold identificeret hos jernbanevirksomheder (og infrastrukturforvaltere), som er relevante (f.eks. at en virksomhed ikke træffer de nødvendige risikostyringsaktiviteter) og bør deles med andre nationale sikkerhedsmyndigheder*
- *Analyseresultater fra sikkerhedsoplysningssystemets advarsler (på nationalt plan og eller EU-plan)*
- *Interne procedurer i de nationale sikkerhedsmyndigheder, manuelle eller anvisninger, hvor det er relevant (f.eks. ved planlægning af fælles tilsyn)*
- *Tilsynsrapporter (eller relevante dele af dem) og anden støttedokumentation, hvor det er relevant*
- *Andre oplysninger om tilsynet med enheder med ansvar for vedligeholdelse, hvor det er relevant, herunder beslutninger truffet mod dem.*

Nogle af ovenstående oplysninger vedrørende virksomhedens evne til at nå sine forretningsmål inden for sikkerhed gennem effektiv gennemførelse (vedligeholdelse og løbende forbedringer) af deres sikkerhedsledelsessystem kan hentes fra virksomhedens årlige sikkerhedsrapport, f.eks. i rapporten om anvendelse af de relevante fælles sikkerhedsmetoder. Det antages dog, at jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere forelægger deres årlige sikkerhedsrapport for de(n) relevante nationale sikkerhedsmyndighed(er), som foretager tilsynsaktiviteter for deres respektive driftsområde.

Under alle omstændigheder rådes de nationale sikkerhedsmyndigheder som en del af deres samordningsordninger til at dele jernbanevirksomhedernes og infrastrukturforvalterens årlige sikkerhedsrapporter, hvor det er relevant. Selv hvis sidstnævnte ikke er specifik for driftsområdet, kan de stadig indeholde relevante oplysninger. Det anbefales dog, at virksomhederne forelægger de relevante nationale sikkerhedsmyndigheder en enkelt årlig sikkerhedsrapport, der dækker driftsområdet (hvis sidstnævnte ikke er begrænset til én medlemsstat).

2.4 Kriterier for udvælgelse af en ledende national sikkerhedsmyndighed

Inden der udstedes et EU-sikkerhedscertifikat til jernbanevirksomheder, som opererer i mere end én medlemsstat, eller før der udstedes en sikkerhedsgodkendelse til infrastrukturforvaltere med grænseoverskridende infrastrukturer, skal de relevante nationale sikkerhedsmyndigheder straks afgøre, hvem af dem der skal have en ledende rolle med hensyn til at koordinere tilsynet med den korrekte anvendelse og effektiviteten af sikkerhedsledelsessystemet for at undgå overlappning af tilsyn. Dette bør ske før tilsyn påbegyndes, og efter at sikkerhedscertificeringsorganet har modtaget oplysninger om tilbageværende betænkeligheder, der skal føres tilsyn med. I overensstemmelse med artikel 8 i den fælles sikkerhedsmetode vedrørende tilsyn skal de nationale sikkerhedsmyndigheder fastsætte kriterier som led i deres samordningsordninger (se pkt. 7, litra b)).

En ledende rolle betyder ikke, at ansvaret for at føre tilsyn med disse jernbanevirksomheder eller infrastrukturforvaltere overdrages til den valgte nationale sikkerhedsmyndighed. Hver national sikkerhedsmyndighed er ansvarlig for tilsynsaktiviteterne i de enkelte medlemsstater. Men dobbeltarbejde i forbindelse med inspektioner og audit skal undgås, og dette kræver samordning mellem de nationale sikkerhedsmyndigheder. Det er altid god praksis at opfordre de relevante nationale sikkerhedsmyndigheder

til at deltage i tilsynsaktiviteter i en observatørrolle og dele resultaterne fra deres tilsynsaktiviteter (se pkt. 3, litra c), ovenfor).

Den nationale sikkerhedsmyndighed i den medlemsstat, hvor jernbanevirksomheden (eller infrastrukturforvalteren) er registreret, kan som standard synes at være en god mulighed, fordi de nationale sikkerhedsmyndigheder for det første mestrer sproget i jernbanevirksomhedens (eller infrastrukturforvalterens) sikkerhedsledelsessystem, hvilket letter forståelsen af sikkerhedsledelsessystemet og styringen af dets anvendelse og effektivitet, og for det andet har tætte relationer med jernbanevirksomheden (eller infrastrukturforvalteren) på grund af den geografiske nærhed med hovedkvarteret, dvs. hvorfra driften forvaltes.

I nogle tilfælde kan jernbanevirksomheden eller infrastrukturforvalteren dog have dokumentation på et andet sprog (f.eks. engelsk), især hvis driften er begrænset i den pågældende medlemsstat, men den grænseoverskridende drift er betydelig. Desuden kan nogle nationale sikkerhedsmyndigheder opkræve et gebyr for deres tilsynsaktiviteter, som også kan påvirke afgørelsen.

Derfor kan det være interessant også at overveje andre kriterier end det, hvor virksomheden er registreret (dvs. hvor dens hovedkontor er placeret), såsom:

- *omfanget af driften i de enkelte medlemsstater (togkilometer)*
- *størrelsen af organisationen (antal ansatte) i de enkelte medlemsstater*

Ovennævnte kriterier kan også prioriteres, alt efter nationale hensyn.